

DOÄŒEASKÃ•Å~KA OLINKA

PondÄ›lÃ-, 28 kvÄ›ten 2018

OLGA je psÃ- andÄ›lÃ-Ä•ek. Tedy, ona nenÃ- pejsek, ona je krÃjsnÃj mladÃj holÄ•ina, nesmÃ-rnÄ› hodnÃj a empatickÃj, kterÃ vÄ›nuje velkou Ä•Äjst svÃ©ho volna (i svÃ©ho srdce) neÄjÄ¥astnÃ½m a mnohdy i nemocnÃ½m pejskÃ-m. JednoduÄ›e takovÃ malÃ©ho zoufalce "vyfasuje" a teprve kdyÄ¾ ho zdravotnÄ› i psychicky dÃj dohromady, tak pak teprve ho "poÅ›le dÃj", do jeho novÃ©ho bÃjjeÄ•nÃ©ho domova... A - mimo to Olinka umÃ- skvostnÄ› psÃjt.

To, co ona popÃ-Äje, by jinÄ½ odskuhral, ale od nÃ- to vyznÄ- Ä°Ä¾asnÄ› . JejÃ- zprÃjvy o kaÄ¾dÃ©m tom pejskovi jsem nesmÃ-rnÄ› oblÃ-benÃ© a velmi, velmi Ä•tenÃ©.

K nÃ- pÅ™ijede tÅ™esoucÃ- se uzlÃ-k, a ona psÃ-ho drobeÄ•ka vÄ¾dy postavÃ- na nohy. Olinka je doÄ•askÃjÅ™ka â€œ coÄ¾e znamenÃj, Ä¾e mÃj kaÄ¾dÃ©ho toho svÃ©Å™ence jen v âždoÄ•asnÃ©â€œ pÄ©Ä•i. Snad jedinÄ› to, Ä¾e mÃj svÃ©ho vlastnÃ-ho "MazÃjnka", ji chrÃjnÃ-pÅ™ed velkÃ½m smutkem, kdyÄ¾ se s tÃ-m kterÃ½m pesÃjnem po urÃ•itÃ© dobÄ› zas musÃ- rozlouÄ•it. = MAZÃ•NEK
xxxxxxxxxx

On to jeÄ•itÄ›
nevÃ-, jako kaÄ¾dÃ½ veÄ•er hrabal deku s velkou vervou, a teÄ• spÃ-. JÃj jsem ten, kdo vÃ-, VÃ-m, Ä¾e za pÃj dnÃ- se rozlouÄ•Ã-me.

StejnÄ› jako se dÃ-vÃjte na nÃj, jsem se dÃ-vala uÄ¾ desetkrÃjt. MoÄ¾nÃj to takhle proÄ¾Ã-vÃjim jen jÃj, moÄ¾nÃj to takhle proÄ¾Ã-vÃj kaÄ¾dÃ½ doÄ•askÃjÅ™. MoÄ¾nÃj je ten vztah mnohem intenzivnÃjÅjÃ-, protoÄ¾e ten rozhovor nevyslovenÃ½ nahlas je vÄ¾dy na zaÄ•Äjtku stejnÄ½. Je tu nÃ>kdo, kdo je prvnÃ-m krokem k âšuÄ¾ vÅ¡echno bude dobrÃ½â€“ a je tu nÃ>kdo, kdo se uÄ•Ä- zase bÃ½t. A tenhle vztah je prostÃ> intenzivnÃjÅjÃ- neÄ¾ jakÃ½koliv jinÄ½.

Jsem jen nÃ>kdo na zaÄ•Äjtku, co se snaÄ¾Ã- ukÃjzat, Ä¾e slovo âšbezpeÄ•Ã-â€“ mÃj nÃjakou vÃjhу a nÃco znamenÃj, ale stejnÄ› jako tÃ-m deseti pÅ™ed nÃ-m nemÃ-Ä¾e dÃjt to, co opravdu potÅ™ebujÃ-. PÅ™esto mÃj ale ten pocit u louÄ•enÃ- nÃjdech nespravedlnosti, neoprÃjvnÃ-nÃ», ale je tam.

Jsem jen nÃ>kdo, kdo mÃj uÄ¾ pÃj let ve slovnÃ-ku âštady se neÄ•Ä•rÃjâ€“ a âšslibuju, Ä¾e uÄ¾ vÅ¡echno bude fajnâ€“. Jsem jenom pÅ™evoznÃ-k za tÃ-m pravÃ½m domovem. NÃ>kdo, kdo je tu jen na prvnÃ- chvÃ-le. VÃ-m to, a pÅ™esto si pamatuji kaÄ¾dÃ½ jeden pohled âškam jduâ€“ pÅ™i louÄ•enÃ- a potom hodnÃ› smrkÃjim. NÃ>kdy rovnou a nÃkdy aÄ¾ kdyÄ¾ uklÃ-zÃ-m misku, kterou za pÃj r tÃ½dnÃ- zase vytÃjhnu.

StejnÄ› jako desetkrÃjt pÅ™ed tÃ-m si Å™Ã-kÃjim, Ä¾e nesmÃ-m zapomenout vyslovit nahlas, Ä¾e mÃj rÃjd drbÃjnÃ- na zadku a na leÄ¾enÃ- potÅ™ebuje deku a ne polÃjtÃjÅ™, protoÄ¾e si to rÃjd hÃ•ÄjcÃj pod sebe. Ale pokud je na posteli, tam Ä¾e je polÃjtÃjÅ™ potÅ™eba.

Jsem nÃ>kdo, kdo se tu pokaÄ¾dÃ© emoÄ•nÃ» vyÄ¾dÃ-mÃj a ten nÃ, Ä¾nejbalÃ-k poÄ•ile dÃj. NÃ>kdo, kdo dostÃjvÃj otÃjzky, proÄ• to dÃjÄj. A tomu nÃkomu se chce snad jen Å™Ã-ci, Ä¾e kdyby se svÃ>t toÄ•il v poÅ™Ãjdku, takhle by tu nestÃjil. Ale vy si prostÃ> poÅ™Ãj dÃj dÄ•lÄjte Ä•jtku, a ono se to prostÃ> stalo nebo je to roztomilÃ© a straÄ•jnÃ» se mÄ½lÃ-te pÅ™i nalhÃjvÃjnÃ- si, Ä¾e tomu najdete dobrÃ© domovy a co bude dÃjil, nevidÃ-te. NevidÃ-te, Ä¾e je to kruh, na jehoÄ¾ konci je straÄ•jnÃ» moc utrpenÃ-. JÃj to bohuÄ¾el vÃ-m a nÃkdo tu stÃjt musÃ-. MilÃ½ Ä•tefÃjnku, jako vÄ¾dycky jsme ti v DoÄ•askÃjch De De sehnali bÃjjeÄ•nou rodinu a tak tÃ» za pÃj dnÃ- pohladÃ-m naposledy. VÃ-Äj, ta co tÃ»

pÅ™ivezla, se jmenuje Dita, na tu si nÄ›kdy vzpomeÅ^, protoÅ¾e ta mÅ¬Å¾e za to, Å¾e ty a stovky dalÅ¡iÅ-ch budou mÅ-t budoucnost. Takovou tu veselé psÃ-. MoÅ¾nÄj mi tvoje novÄj mÄjma Å™ekne, Å¾e tÄ› mÅ¬Å¾u navÅ¡tÃ-vit a jÄj se zase usmÄ›ju. V duchu ale budu vÄ›dÄ›t, Å¾e uÅ¾ se nikdy neuvidÄ-me, protoÅ¾e po tobÄ› pÅ™ijde dalÅ¡iÅ- a skloubit tohle s pracÄ- a normÄjlnÄ-m Å¾ivotem je straÅjnÄ› Ä•asovÄ› nÄjroÄ•nÄ½.

Å eknu ti to narovinu, dÄ›lat tohle je prostÄ› straÅjnÄ› na hovno, ale mÄj to vÄ›tÅjÄ- smysl neÅ¾ vydÄ›lat miliony. I kdyÅ¾ mi zase nÄ›kdo zÄ-tra poloÅ¾Ä- otÄjzku, proÄ•to dÄ›lÄjm, ta poÄ•ÅranÄj podlahu a ten Ä•as, zase nebudu vÄ›dÄ›t jak mu odpovÄ›dÄ›t, protoÅ¾e co bys Å™ekl Ä•lovÄ›ku, kterÄ½ ten Å¾ivot bere asi jinak. A tak se jeÅjtÄ› pÄjkrÄj vyspÄ-me a potom pÅ¬jdeÄj.

PoÅ¡eptÄjm ti, jako jsem Å¡eptala vÅjem pÅ™ed tebou, kdyÅ¾ spÄ-te a jeÅjtÄ› nevÄ-te, a jÄj uÅ¾ vÃ-m, Å¾e tu vÅ¾dycky budu, kdyby cokoliv. A vÄ›Å™, Å¾e je to pravda prvdoucÄ-. Ale vÃ-m, Å¾e i u tebe to nebude poÅ™eba, Å¾e i tentokrÄj jsem naÅila nÄ›koho, kdo ti po tom vÅjem dÄj nebe. Ale jsem tu, jako vÅ¾dycky â€!

OLGA MINAÅžKOVÄ•